

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010324
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010324.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovanej K. V., stíhanej pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm.d/, ods. 3 písm.a/ Tr.zák. v súvislosti s ust. § 138 písm.b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 17.mája 2017, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/91/2016 zo dňa 29.novembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/91/2016 zo dňa 29.novembra 2016 bola obž. K. V. uznaná za vinnú z prečinu ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm.b/, ods. 3 písm.a/ Tr.zák. v súvislosti s ust. § 138 písm.b/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v priebehu školského roka 2015/2016 odo dňa 01.10.2015 do dňa 14.04.2016 obvinená K. V., ako matka mal. F. V., nar. XX.XX.XXXX v T. B., trvalým bydliskom T. B., F. E. XXXX/X, nezabezpečovala riadne jeho povinnú školskú dochádzku do Špeciálnej základnej školy s vyučovacím jazykom maďarským, S. XX, T. B., o čom bola zo strany školy viackrát písomne upovedomená, avšak k náprave v školskej dochádzke menovaného žiaka nedošlo, pričom za uvedené obdobie žiak 7.B triedy mal. F. V. neospravedlnene vymeškal nie menej ako 387 vyučovacích hodín, pričom podľa § 22 ods. 1 Zákona o výchove a vzdelávaní -školského zákona číslo 245/2008 Zbierky zákonov je žiak mal. F. V., nar. XX.XX.XXXX v T. B. v školskom roku 2015/2016 ešte školopovinný,

Za to jej súd uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré aj písomne dodatočne odôvodnil. Podstatou odvolania prokurátora bolo poukázanie na to, že okresný súd pri ukladaní trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín nedostatočne prihliadol na mieru zavinenia samotnej obžalovanej, možnosti jej nápravy, pričom precenil jej osobu. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na to, že obžalovaná bola 6-krát súdne trestaná, od r. 2013 bola za rovnakú trestnú činnosť právoplatne odsúdená v troch prípadoch, pričom jej bol za rovnakú trestnú činnosť uložený podmienený trest, resp. alternatívny trest povinnej práce alebo súd upustil od ďalšieho trestu, čiže viackrát jej poskytol možnosť nápravy, ona to však nevyužila, nemalo to na ňu žiadnu prevýchovnú funkciu, nevedlo to k dosiahnutiu účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. Navyše predmetnej trestnej činnosti sa dopustila počas plynutia skúšobnej doby podmieneného trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/11/2014 zo dňa 30.07.2014, právoplatného dňa 02.09.2014 vo výmere 6 mesiacov, so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. Z uvedeného dôvodu prokurátor dospel k záveru, že pre nápravu a prevýchovu obžalovanej, ale aj na generálnu prevenciu vo vzťahu k ďalším možným páchatelom rovnakej trestnej činnosti je potrebné uložiť obžalovanej

nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanej uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenej § 211 ods. 3 Tr.zák., pričom pre výkon tohto trestu obžalovanú zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov ich odvolania, z toho dôvodu navrhol, aby krajský súd vyhovel odvolaniu a uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby a zaradil ju pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí poprosila súd, aby si mohla trest odpracovať, má ešte okrem 17-ročného F. aj ďalšie deti vo veku 6, 8, 12 a 14 rokov. Tieto deti sú s ňou, stará sa o ne, navštevujú riadne školu, nemá s nimi nijaké veľké problémy. K tomu, že F. nechodil do školy, uviedla, že mu dávala riadne peniaze, aby išiel do školy, on však si našiel frajerku a namiesto do školy chodil za ňou do inej dediny.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na vyhlásenie obžalovanej, urobené v zmysle § 257 ods. 5 Tr.por. , ktoré súd prijal a v zmysle § 257 ods. 7 Tr.por. preto vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal výrok o treste a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanej za jej konanie uložil trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Súd pri ukladaní trestu obžalovanej aj podľa odvolacieho súdu prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnuť mal. správne vyhodnotil osobu obžalovanej, ako aj okolnosti, za ktorých trest ukladal. V tejto súvislosti správne konštatoval, že trest povinnej práce vo výmere 200 hodín splní lepšie prevýchovnú funkciu u obžalovanej, nakoľko táto sa stará o výchovu viacerých maloletých detí a uloženie iného druhu trestu, hlavne nepodmienečného, by neplnilo túto prevýchovnú funkciu. Obžalovaná je podľa správy z miesta bydliska hodnotená dobre, pričom zo správy o rodinných a sociálnych pomeroch ÚPSVaR Rimavská Sobota mal súd preukázané, že obžalovaná sa stará o výchovu viacerých maloletých detí, ktoré sú tiež školopovinné, len najstarší syn F. V. mal nedostatočnú školskú dochádzku s tým, že riadne školu nenavštevoval, bol ľahko ovplyvnený inými kamarátmi a preto sa nechal nahovoriť aj na záškoláctvo. Zo strany obžalovanej sa nepodarilo výchovu zvládnuť, lebo sa jedná o problémové dieťa. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, na ktoré okresný súd správne poukázal, aj odvolací súd sa stotožnil s uloženým trestom povinnej práce vo výmere 200 hodín, ktorý bol uložený obžalovanej a na rozdiel od záverov prokurátora krajský súd je toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu tento alternatívny trest je najvhodnejší pre prevýchovu obžalovanej, pretože táto sa stará o výchovu viacerých maloletých detí, pričom len s najstarším synom F. mala výchovné problémy. Takto uložený trest potom podľa odvolacieho súdu splní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takýchto okolností, keď krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.